

במאבק בתוכני המפד"ל

היכה בורג את המר

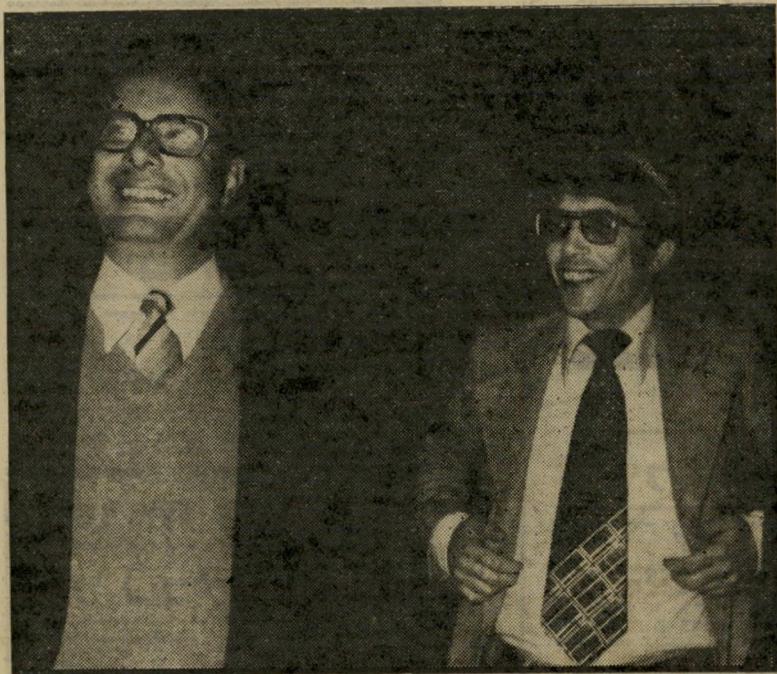
ועתה יתחיל חיסול החשבונות הגדול

המר

מתברר

מנצח בורג לשמוע ולחייך

מרוסקים אבו-חצירא וגלם הפסד לפני המישור

עסקנים ורמוס ומי-נתן תארי בחירות

אני לא איומתי אף פעם לפרוש מהמפד"ל, אמר השבוע שרי-החייך, זבולון המר, למנהיג מיפלגתו, הדי"ר יוסף בורג, בשיחה שהתנהלה ביניהם בלישכתו של בורג.

אם תאמר שאף פעם לא איומת, לפני שמונה חודשים איומת! השיב לו בורג בחיך.

המר נבוכ. אני לא מדבר על או, אני מדבר על מה שפירסמו עכשיו. לא עולה על דעתי לפלג את התנועה.

בורג ישב מול המר וחייך. הוא הבטיח להמר שלרבע לא חשד בו שהוא אכן מתכוון לפלג את המפד"ל.

אולם המר ידע באותה שעה את האמת. הקרב האחרון בינו ובין בורג הסתיים בתבוסה מוחלטת של המר.

המנהיג הצעיר והשאפתני של המפד"ל ידע עוד דבר: ההימור האחרון שלו, שלא הצליח, יעלה לו ביוקר לקראת הבחירות הקרובות.

ההתקפלות הראשונה

המאבקים בין סיעת למיפנה, שב-ראשה עומד בורג, ובין סיעת הצעירים של המר מתנהלים כבר מזה שנים אחדות. המר, יחד עם דויד גלס ואהרון אבו-חצירא, הדיחו לפני כמה שנים את יצחק רסאל, והרחיקו אותו מהוניה. רק בורג נותר כמיכשול על דרכם של הצעירים, שערכו קואליציה עם סיעתו של אבו-חצירא, סיעת ליכוד ותמורה, כדי להגיע לשילטון.

אחרי הבחירות האחרונות לכנסת יכלו הצעירים להבין כי הסתלקותו של בורג היא רק עניין של זמן. כל שהיה עליהם או לעשות היה לשבת על כיסאותיהם בשקט, לא לעורר תסיסה במפד"ל, להמיר תין עד שבורג ישקע — תהליך, כך היה נדמה להם אז, שכבר התחיל.

בורג, שעבר כבר את גיל ה-70, גם נתן לצעירים להבין שכל מה שהוא מבקש הוא לגמור את הכנסת התשיעית בצורה מכובדת, ואף יפנה את מקומו. אך בעוד שהצעירים ישבו שאננים, וכבר החלו מחלקים בינם לבין סיעת אבו-חצירא, ראו את הירושה העתידה ליפול לידיהם, לא שקט בורג על שמריו. בעזרת נאמניו, ובראשם רפאל בן-נתן, חיזקה סיעת לי-מיפנה את שורותיה. פעילים נוספים גויסו, כספים הועברו מקרן אחת למישינה. העבודה כולה נעשתה בשקט, כימעט מבלי שאיש הרגיש בה, אך בצורה יסודית.

בורג בהכרה לאומית ובינלאומית כמנהיג ממלכתי. לפני כשמונה חודשים, כשהבין המר שכוחו של בורג עולה, וכי הירושה — שהוא חשב שהיא מונחת כבר בכיסו — מתחילה להתמוסס, הוא ניסה להגייף את חרב המרד על בורג. אנשי המר יצרו משבר במפד"ל, איימו בפילוג על רקע חלוקת הכוחות והתפקידים בתוך המיפנה.

בורג עשה או צעד מבריק. הוא הציע לפתור את כל הבעיות הפני-מיפלגתיות על-ידי עריכת בחירות פנימיות. לכך לא היו מוכנים הצעירים. הם ידעו שבר-בחירות בתוך המפד"ל הם לא יגיעו לכוף שבו הם מחזיקים עכשיו — כ-25 אחוז מהצירים בוועידת המיפלגה ובמרכז — וכי אם תתקיימה בחירות, יכה אותם בורג שוק על ירך.

גם סיעת ליכוד-תמורה של אבו-חצירא הבינה שהיא עלולה לאבד מכוחה, אם ייערכו בחירות במפד"ל. אבו-חצירא נסוג מתמיכתו במרד, שעליו הכריז המר, ועל המר היה להתקפל.

אפרסק לא בשל

איש אינו יודע עדיין מה יחליט בית-המישפט לגבי אשמתו או חפותו של שר הדתות, אהרון אבו-חצירא, מה שברור כבר עתה הוא שמי שהפסיד מפרשה זו היה דווקא זבולון המר, שלא היה מעורב בה כלל.

כאשר החלה הפרשה, ובעיתונים הופיעו מדי יום ביומו חשדות נוספות כלפי אבו-חצירא, ניחשו מקורבי שרי-הדתות מניין בא החומר. הם האשימו את אנשי בורג בכך שהם מדליפים חומר למישינה. מאוחר יותר לא התביישו אנשיו של שרי-הדתות להאשים את בורג בכך שלא מנע את החקירה, בתוקף היותו השר הממונה על המישינה.

לכל היה ברור שהתגובה לא תאחר לבוא. לוועדה לביקורת-המדינה הגיעו חרמר על אי-סדרים במישרד-הפנים. הידיעות האלה זכו במשך יומיים בכותרות בעיתונים, בעיקר תוך התייחסות לפרשת אבו-חצירא. אך הסערה שככה כאילו לא היתה.

כשהדיח בורג את מפכ"ל-המישינה, רבי-ניצב הרצל שפיר, הוא התגלה לחסידי, וגם ליריביו, כאלו הודע להחליט והמבצע את החלטותיו במהירות וביעילות. או שוב צצו ועלו ההאשמות נגד בורג. היתה זו קריטריון-קציה בלתי-מתכננת של אנשי שפיר ואנשיו של אבו-חצירא. החומר שאנשי אבו-חצירא המציאו למישינה נגד בורג, התגלה בתיק חסוי ששמר לעצמו שפיר, שהוא נתן לו את שם-הצופן "אפרסק".

לרגע היה נדמה שבורג מאבד את עשתונותיו. הופעה אומללה אחת שלו בטלוויזיה גרמה לאנשי המר לחשוב שאכן הקיץ על מנהיג המפד"ל. אולם תוך